

[Indenrigsministeren.]

pleret med nogle særlige Bestemmelser for Hovedstadskommunernes Vedkommende, Bestemmelser, der skyldes den af Rigsdagen vedtagne Lov om økonomisk Udligning mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1167; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1665).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hedtoft-Hansen): Desværre er det Haab om dette Lovforslags Gennemførelse paa bred parlamentarisk Basis, som jeg udtalte ved dets første Behandling, ikke gaaet i Opfyldelse. Som det vil fremgaa af Betænkningen, indstiller et Flertal, Socialdemokraterne og de Radikale, Lovforslaget til Vedtagelse med visse af Justitsministeren tiltraadte Ændringsforslag, medens Venstre indstiller Lovforslaget til Forkastelse; det konservative Mindretal, der i øvrigt i Betænkningen indrømmer den foreslaaede Ordning praktiske Fordele, meddeler, at man ikke kan tiltræde det foreliggende Lovforslag. Begge Mindretal afholder sig dog fra at stille Ændringsforslag.

Maa jeg i Parentes bemærke, at det er helt hen i Vejret, naar „Nationaltidende“ den 2. April meddeler, at Oppositionspar-

tierne indstiller disse Lovforslag til Forkastelse, fordi Regeringspartierne ikke vilde imødekomme „Oppositionens beskedneste Ønsker“. Der har slet ingen positive Oppositionsønsker været; det er den virkelige Sandhed. Noget beskedent Ønske fra Oppositionens Side kan det jo ikke kaldes, at man indstiller Lovforslagene til Forkastelse.

Jeg skal da anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget og for de foreslaaede Ændringsforslag. Jeg ved ikke, om man kan kalde det en Overdrivelse, naar den paa dette Omraade særdeles kyndige Politifuldmægtig Svend Moritz i Bladet „Juristen“s Nummer for 15. Februar fastslaar, at Danmark, naar dette Lovforslag er gennemført, bliver „et Forbillede for de fleste mindre Nationer i Europa“, men jeg føler mig overbevist om, at det fra et samfundsmæssigt Synspunkt betyder en absolut Fordel. Den danske Politietat har et aldeles ypperligt Mandskab. Jeg tror gerne, at den enkelte Medarbejder taget som Gennemsnit er paa Højde med, maaske endda staar over Udlandets, hvad Pligtfølelse og Samfundstjenersind angaar, men den Organisation eller Forfatning, hvorunder Politiet arbejder, er uheldig og irrational. Den foreslaaede Nyordning raader Bod herpaa. Den principielt uholdbare og praktisk uheldige Tvedeling af Politiet ophæves og erstattes med den Ensartethed i Fremgangs- og Virkemaade, som Udviklingen har gjort naturlig, hvad Ordenshaandhævelse og Retsforfølgning angaar.

Det er urigtigt, naar man har villet udlægge dette vort vigtigste Argument som Udslag af en Tilbøjelighed hos Regeringen eller hos Regeringspartierne til nazistisk Ensretning. Gennem den politimæssige Ensartethed i den her foreslaaede Form vil man tilstræbe, at Statens Politiforuden den kriminalistiske Opgave, der hidtil har paahvilet det, nu ogsaa overtager Tilsynet med Overholdelsen af de Love, Vedtægter og Anordninger, som tidligere var lokale og kommunale og meget forskellige, men som i Dag er mere ensartede og i stor Udstrækning statslige. „Politimæssig Ensretning“ i den Forstand, at man ogsaa i X-By fremtidig muliggør omgaaende Opklaring af en eller anden Forbrydelse i Stedet for at sinke Sagen en